

11|25|30

Synopsis Methodica

Animalium Quadrupedum

E T

Serpentini Generis.

Vulgarium Notas Charakteristicas,
Rariorum Descriptiones integras exhibens:
cum Historiis & Observationibus Anato-
micis perquam curiosis.

Præmittuntur nonnulla De Animalium in
genere, Sensu, Generatione, Divisione, &c.

Auctore JOANNE RAI^O, S. R. S.

Imprimatur,

15 June,
1693.

Robert Southwell, R.S.P.

L O N D I N I:

Impensis S. Smith & B. Walford Societatis
Regiæ Typographorum ad Insignia Prin-
cipis in Cœmeterio D. Pauli. 1693.

W. Fairhorne pinx:

W. Elder sculp:

Ioannes Rayus
Societatis Regiae Socius

Anamalia Quadrupedia Pede ungulato Anomala.

Priora duo magnitudine inter Animalia excellunt, suntque pede in quatuor unguis fisco seu quadrifulco.

NON sum nescius Animalia omnia ungu-
lata quodammodo quadrifulca esse, & un-
guis habere binas ante, totidem retro fitas.
Verum ungulæ posticæ parvæ sunt, nec Animal
iis insistit, iisque in incedendo utitur, aliter quam
fulcris, cum pes fortasse prolabitur, ut eum si-
stant & firment.

Hæc autem Animalia quæ quadrifulca appelle-
lamus, quatuor habent unguis anterius fitas;
saltem exteriores duas ad latus mediarum velut
in eadem peripheria circulari, non retro tan-
topere ab anterioribus remotas & reductas ut in
Bifulcis, nec reliquis tantò minores: iisque
(ut opinamur) insistunt & innituntur inter stan-
dum & ambulandum.

Tapiere Brasiliensis Marcgr. unguarum respectu ad *Rhinocerotem* & *Hippopotamum* accedit. Verum tres duntaxat ungulas habet in pedibus anterius sitas, nam in prioribus quarta parvula velut calcaneum adjuncta est. In aliis etiam à predictis Animalibus non multum ab ludit. Idem de *Capybara* ejusdem dictum esto.

Animal Moschiferum an ruminet nécne nobis incomptum. Ungulas postias multò ampliores longiorésque obtinet quàm alia bisulca.

RHINOCEROS magnitudine *Elephantis* æmula, cruribus tamen brevioribus, ut minùs conspicuum sit Animal; uno in nare cornu, ab aliis omnibus Quadrupedibus abundè distinguitur.

Bontio describente, Cuta è nigro est cinericeà instar Elephantinæ, rugosa admodum, cum profundis plicaturis circa latera ac in dorso; crassa admodum pelle; rostro Porcino sed acutiore, in cuius extremitate cornu illud, unde nomen fortita est bellua, modò nigrum, modò cinericeum, modò album.

Cornu solidum absque ulla intus cavitate, ultimam i. e. tres pedes nostræ mensuræ, longum, diametro ad basin semipedali, aliquantulum recurvum: Oculi non procul ab extremo rostro, parvi Porcinorum instar. Auriculæ porcinæ, molli & tenui cute vestitæ; reliquum corpus durâ admodum & crassa, velut squamis quibusdam crustaceis rotundis asperâ. Pili nigri, breves, tenues, rari, ut squamas quas diximus multitudine vix excedant, è quarum etiam centris plerunque exoriuntur. Integrā descriptionē vide apud D. Grew in *Museo Soc. Reg.*

An ruminet nécne ambigitur. Mihi sanè verisimilius videtur quòd non ruminet. Quamvis enim ungulâ sit bifidâ, aut potius quadrisfidâ, & cornigera ; Cornu tamen situ, soliditate & duratione simul sumptis à reliquis omnibus cornigeris, tam quæ cornibus sunt perpetuis, quàm quæ deciduis differt. Nec refert quòd carnivorum non sit, sed gramine aliisque herbis & frugibus vescatur : Nam & equus qui non ruminat eodem victu utitur. Magnus ille qui *Ann. 1684,* & *1685.* in Anglia spectandus circumferebatur, fæno, Ráparum summitatibus & frumento (cujus modium & semissem mensuræ nostræ una die vorabat) pascebatur. Custodes interrogati negârunt se ruminantem unquam conspexitse. Præterea cùm non tantùm capite & rostro, & voce porcum referat ; sed & in cœno, autore *Bontio*, se pariter volutet, quidni & hac non ruminandi proprietate cum porco conveniat ?

Invenitur in *Africæ* desertis & *Abassia*, inque regno *Bengalæ* & *Patane* *Asiæ*.

Quamvis statura & fortè etiam magnitudine Elephanto cedat, viribus tamen nihilo inferior est. Siquidem Romæ in Amphitheatro spectaculo exhibitus, Taurum Animal satis grande & ponderosum veluti pilam quandam in sublime jactabat : hac enim comparatione Martialis Poeta utitur.

HIPPOTAMUS, magnitudine suâ, crurum brevitate, ungulâ quadrisfidâ cum Rhinocerote convenit.

Formam corporis externam ejusque partium omnium, ex Animali sale asservato, quod integrum attulit *Federicus Zerenghi Narniensis* Chirurgus ex Ægypti paludibus propè urbem *Damiata*

miata dictam, quām potuit accuratē descriptis
 * *Aquat. & Terrest. Obseruat. c. 15.* curiosissimus idémque veracissimus Fab. * Co-
 lumna; apud quem & Bellonianam, & Aristote-
 licam & Plinianam Hippopotami descriptio-
 nem vide.

Corporis figurā ad Bubulinam vel potius Ursinam accedere videtur: magnitudine Bubalum excedit, [quem vidit Columna] crurum effigie Ursum satis simulat. A capite ad caudam pedes 13 longus erat: latitudo sive diameter corporis ped. 4½ altitudo 3½, ut planum potius quām carinatum ventrem habeat. Ambitus corporis (*the girth*) longitudini æqualis. Cru-
 ra a terra ad ventrem ped. 3½: ambitus crurum ped. 3. Pes latus pedem: Ungulæ singulæ unc. 3. Caput verò (quod grande erat respectu corporis oculorum & aurium) latum ped. 2½, longum 3; crassum ambitu 7½; oris rictus pedem unum. Rostrum crassum, carnosum, sed propter siccitatem minus repandum visum. Oculi exigui, unciam lati, duas longi. Aures tenues, parvæ, breves, non excedebant unc. 3. Dentes habebat in inferiore maxilla sex, quorum bini exteriores è regione, longi semipedem, lati & trigoni, uncias 2½, per ambitum semipedem, Aprorum modo parùm retrorsum declives, non adunci, non exerti, sed admodum conspicui aperito ore. Reliquorum dentium descriptionem videsis apud autorem. Durities dentium silicea vel major; cultelli quidem costa, non parva conspicientium admiratione, ignis excitabantur scintillæ, parùm vel nihil tot percussionibus signi remanente. Corpus obesum admodum omni sua parte; Caput grande, bubulino proximum; crura brevia, pes latus & in 4 ungulas divisus, Ungulæ verò nigræ & bisulcorum similes, non tamen bifidæ (ut *Plinius* ait) sed quadrididæ; talus